

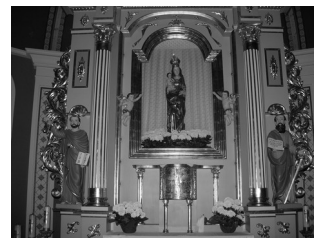
Bliżej Eucharystii – cz. 21.

Myślę nawet, że nie powinno się tego czynić. Jezus nie mówił przecież, że kto spożywa Jego Ciało będzie miał, lecz „ma życie wieczne”, czyli już tu i teraz ma udział w życiu Boga, w Jego chwale, choć teraz widzimy ją niejasno, jakby w zwierciadle (zob. 1 Kor 13,12).

Jeśli tak się sprawy mają, to Eucharystia powinna mieć związek przede wszystkim z naszą teraźniejszością, z troską o obecne życie duchowe, o zjednoczenie z Chrystusem, o obecność Jezusa w nas tu i teraz. Ta troska jest szczególnie ważna dla nas, istot słabych, grzesznych, gdyż korzystanie z tego pokarmu, którym są zastawione stoły podczas Mszy, jest korzystaniem ze zbawienia. Z wyzwolenia z grzechu ku temu, co dobre i święte. To jest tajemnica nowej Paschy. Dzieje się tak, bo przecież w Eucharystii jest obecne ciało „wydane za grzechy świata”. To jest ta prawda, o której mogliśmy dowiedzieć się z poprzednich rozważań: Eucharystia daje doświadczenie ciągłości dzieła zbawienia, które dokonało się w Jezusie. Ona pozwala doświadczać tych owoców w nas i dla nas. Jasno daje temu wyraz to wyznanie składane po przeistoczeniu: „Oto wielka tajemnica wiary” i odpowiedź: „głosimy śmierć Twoją Panie Jezu ...”, śmierć za nasze grzechy, dla naszego zbawienia.

Spróbujmy zastanowić się teraz nad kolejnym owocem uczestniczenia w Eucharystii i przyjmowania jej w komunii świętej. Jezus powiedział także: „Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim” (J 6,56). Jakże ważne jest by o tym pamiętać, gdyż, jak w innym miejscu stwierdza to Chrystus : „Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić” (J 15,5). Proste: spożywający Ciało i pijący Krew Jezusa pozostaje na trwałe zjednoczony z Synem Bożym, a On z nim. To jest właśnie komunika. Komunika, to nie ryt przyjęcia opłatka, bo się jest po spowiedzi i na Mszy, ale jest to w najgłębszej swej istocie zjednoczenie z Synem Bożym. Takie zjednoczenie, które zmienia życie. I to jest jej owoc: żyć - w pełnym chrześcijańskim sensie, to znaczy - wejść we wspólnotę z Jezusem, a przez Niego z Bogiem Ojcem otwierając się na działanie Bożego Ducha. Oto wielka tajemnica wiary: pozwolić Bogu na obecność w swoim życiu. Czynnikiem jednoczącym jest właśnie Eucharystia, owoc ofiary krzyżowej, złożonej przez Jezusa „za życie świata” (J 6,51). W niej człowiek może odnaleźć źródło nowego życia.

Dzięki takiemu rozumieniu Eucharystii i podejściu do niej w świetle tych prawd, o których była mowa i naszymi będą mogły stać się słowa św. Pawła, które znajdujemy w Liście do Galatów.

GAZETKA PARAFII P.W. MATKI BOŻEJ POCIESZENIA

W BIELSKU – BIAŁEJ STRACONCE

XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA - 13. 10. 2019 R.

I czytanie:	2 Krl 5,14-17
Psalm:	Ps 98
II czytanie:	2 Tm 2,8-13
Ewangelia:	Łk 17,11-19

Zdarzyło się, że Jezus, zmierzając do Jeruzalem, przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodzili do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niego dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: «Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!» Na ten widok rzekł do nich: «Idźcie, pokażcie się kapłanom!» A gdy szli, zostali oczyszczeni. Wtedy jeden z nich, widząc, że jest uzdrowiony, wrócił, chwalać Boga donośnym głosem, padł na twarz u Jego nóg i dziękował Mu. A był to Samarytanin. Jezus zaś rzekł: «Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Czy się nie znalazł nikt, kto by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec?» Do niego zaś rzekł: «Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła».

CZYTANIA MSZALNE OD 14.10 DO 20.10:

Poniedziałek: Rz 1, 1-7; Ps 98; Łk 11,29-32

Wtorek: Rz 1,16-25; Ps 19; Łk 11,37-41

Środa: Rz 2,1-11; Ps 62; Łk 11,42-46

Czwartek: Rz 3,21-30a; Ps 130; Łk 11,47-54

Piątek: 2 Tm 4,9-17a; Ps 145; Łk 10,1-9

Sobota: Rz 4,13.16-18; Ps 105; Łk 12,8-12

Niedziela: Wj 17,8-13; Ps 121; 2 Tm 3,14-4,2; Łk 18,1-8

„Choć udział w Eucharystii jest sercem niedzieli, nie należy rozumieć, że na tym wyczerpuje się obowiązek „świętowania” tego dnia. Dzień Pański jest bowiem dobrze przeżyty, jeżeli cały jest przeniknięty wdzięczną i czynną pamięcią o zbawczych dziełach Boga” (św. Jan Paweł II, *Dies Domini*)

